

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُقْرِ كَبِيرَنَا

BÜYÜKLERE SAYGI

Kıymetli Mü'minler!

Dinimiz, dünya hayatının yaşanılır bir biçimde sürdürülebilmesi için bazı kurallar koymuştur. Bu ölçülere uyulması halinde, mü'min hem çevresine saygı duyar hale gelir, hem de kendisi saygıya layık bir konuma yükselir.

Allah'ın koyduğu prensipler gereği insan; doğar, büyür, yaşlanır ve ölür. Yaşlanmak ve ölmek kaçınılmazdır. Ömrümüz olduğu sürece yaşlanmak, her insanın başına gelecek bir hakikattir.

Bazı kimseler yaşlılığı kötü görüp, kabullenemeyerek onu gizlemenin yollarını arar. Oysa yaşlılık, insanın en olgun çağıdır. Temkinli kararların alındığı, adımların daha çok düşünülerek atıldığı, eş ve dostlar tarafından el üstünde tutulduğu bir dönemdir.

Muhterem Müslümanlar!

Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hak: **“Kime uzun ömür verirse, onu yaratılış itibariyle tersine çeviririz (gücünü azaltırız). Hâlâ düşünmeyecekler mi?”**¹ buyururken, Peygamberimiz (s.a.s.) de; **“İçinizde beli bükülmüş yaşlılar, süt emen bebekler ve otlayan hayvanlar olmasaydı, bela üzerinize sel gibi dökülürdü.”**², **“Yaşlılara ilgisiz kalıp**

saygı göstermeyen bizden değildir.”³ buyurmuştur.

Büyüklere hürmet, küçüklere merhamet güzel ahlaklı olmanın göstergesidir. Anne baba haklarına riayet cennete girmeye vesiledir. Yaşlılar bir hanenin bereket direğidir. İnsanın yaratılışında sevgi ve saygı vardır. Mekke'nin fethinde Hz. Ebubekir, yüz yaşına yaklaşmış olan babası Ebu Kuhafe'yi Hz. Peygamber'in huzuruna getirdiğinde; **“Yaşlı babanı buraya kadar yormayıp evinde bıraksaydın, ben onu ziyaret ederdim.”**⁴ diyen sevgili Peygamberimiz, bu konuda bizim için ne güzel bir örnektir.

Aziz Kardeşlerim!

Küçükler sevgiye, yaşlılar saygıya her iki kesim de ilgiye muhtaçtır. Bu sebeple hem gençlerin hem de yetişkinlerin sorumlulukları vardır. Bu günün genci yarının yaşlısıdır. Onun için büyüklerimizi ihmal etmeyelim. Rızalarını almak için gayret gösterelim. İhtiyarları yük olarak görmeyip, cenneti elde etmeye bir vesile bilelim. Onlarla konuşurken **“öf!”** bile demenin, Rabbimizin rahmetini dışlamak olduğunu unutmayalım.

Bu günlere gelebilmek için büyüklerimizin yardımına ve bakımına muhtaçtık. Bugün ise onlar bizim yardımımıza muhtaç bir halde bulunmaktadır. Onlar nasıl severek ve tüm sıkıntılara göğüs gererek bize merhamet kanatlarını gerdiyse, aynı merhameti bizim de onlara göstermemiz gerekmektedir. Akıp giden hayat yolculuğunda onların tecrübe ve birikimlerinden yararlanmak, hatalarımızı en aza indirmemize katkı sağlayacaktır. Bununla birlikte, gösterdiğimiz merhamet nedeniyle Allah'ın rahmetine nail olacağımızı da unutmamamız gerekmektedir.

Hutbemi başta okuduğum ayet-i kerime meali ile bitiriyorum:

“Allah, sizi güçsüz olarak yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından bir güç veren, sonra gücün ardından bir güçsüzlük ve yaşlılık verendir. O dilediğini yaratır. O hakkıyla bilendir, hakkıyla kudret sahibidir.”⁵

³ Tirmizi, Birr, 15.

⁴ Sarıçam, İbrahim, *Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı*, s.343.

⁵ Rum, 30/54.

¹ Yasin, 68.

² Aclûnî, *Keşfü'l-hafâ*, II, 230.